

Bygningsafgiften er først indført ved Forordningen af 1ste October 1802, der paabød en almindelig Skat over hele Landet for Nyttien og Brugen af faste Eiendomme. Den blev for Kjøbstædernes Vedkommende væsentlig til en Bygningsafgift, hvorimod den for Landet blev deels en Arealstat, deels en Hartfornsbefattning, deels ogsaa en Bygningsafgift for de Bygninger, hvori der breves den saakaldte borgerlige Næring. Hvor billig og rigtig end denne Fordeling mellem Kjøbstæder og Land i sin Tid har været, vil det ikke kunne nægtes, at Forholdene have udviklet sig meget forskjelligt, og, medens Afgiften for Landets Vedkommende forlængst uforandret er gaaet ind under den almindelige Hartfornsbefattning, er den flere Gange forandret, navnlig med Hensyn til Størrelsen saavel for Kjøbenhavn som for Kjøbstæderne. Det lader sig i det Hele taget ikke nægte, at, efterat Næringsforholdene ere blevne saa væsentligt forandrede til Landets Fordeel, stiller Forholdet sig ikke ganske paa samme Maade som dengang, men, da Finantsernes Tilstand er af den Bestaffenhed, at man ikke ret vel tør opgive nogen Indtægt, man har, er altsaa den Vej lukket, at ned sætte eller aldeles ophæve denne Skat for Kjøbstæderne; hvorimod jeg er gaaet den Vej, at udvide den ogsaa til Landet. Det er imidlertid en Selsølg, at jeg, da dette gjennem Hartfornet er bestattet forholdsvis til Bygningsafgiften, har maattet undtage alle til Agerbrug ubelukkende benyttede Bygninger, og Spørgsmaalet om Befattning opstaaer derfor kun med Hensyn til de Bygninger, som ikke ubelukkende benyttes dertil, men desuden maa det Hensyn ikke tabes af Sigte, at disse Bygninger hidtil have været frie, og Forslaget gaaer derfor ud paa kun at opkræve Afgiften med det halve Beløb af det, hvormed den hidtil er bleven opkrævet i de mindre Kjøbstæder. — Den anden Række af Indvendinger mod Bygningsafgiften har væsentlig reist sig fra selve Administrationen, idet der paa den ene Side har manglet de nødvendige Criterier

for, hvilke Bygninger der er den underkastet, og hvilke ikke, hvorhos man paa den anden Side har manglet et virksomt Controlmiddel med Hensyn til, om de afgiftspligtige Bygninger virkelig svarede den, hvilket ikke altid har været Tilfældet, idet man kan paavise, at Bygninger, der forlængst have ophørt at være skattepligtige, dog ere vedblevne at bære denne Afgift, medens andre, som ved den Brug, der blev gjort af dem, vare skattepligtige, ikke have betalt den. Dette er forsøgt ordnet paa den Maade, at man har opstillet aldeles bestemte Criterier for de Bygninger, der skulle vedblive at svare den højere Afgift, som svares i Kjøbstæderne, og Resultatet bliver altsaa, at der bliver to Bygningsafgifter paa Landet. Den ene er lig med den, der hidtil er svaret, og Criterierne for de Bygninger, som skulle svare denne, ere nærmere opgivne i Udcastet, og den anden skal, som jeg tidligere har nævnt, opkræves med Halvdelen af det Beløb, som hidtil er opkrævet i de mindre Kjøbstæder. Den Control, som maa erkendes at være nødvendig herved, har jeg søgt at tilveiebringe ved at lade Statteopkrævningen gaae over til Communerne, og for at interessere disse i at fastholde alle de skattepligtige Bygninger har jeg foreslaaet, at der for denne Opkrævning og dette Ansvar skal indbrømmes dem 25 pCt. af den højere Bygningsafgifts Beløb. Endelig har jeg troet det rigtigt ved en saa stor Omordning som denne at samle alle Bestemmelser vedkommende Bygningsafgiften i een Lov, og det er det, der er skeet i det Lovforslag, jeg herved har den Ære at forelægge det høje Thing.

Formanden: Exemplarer af Lovforslaget ville blive omdeelte til de Herrer Medlemmer.

Man gik derefter over til den næste paa Dagsordenen opførte Sag: Spørgsmaal om Fremme af den fra Folkethingetsmanden for Veile Amts 3die Valg-